

Razlaga poslanice "Prižgimo bližino!"

Plemenito poslanstvo Luči miru iz Betlehema še najbolj zasiže v zahtevnih časih, kot je današnji. Prinašati ljudem bližino ima posebno težo predvsem v časih, ko ob omejitvah za zajezitev epidemije v sebi in drugih čutimo oddaljenost in samoto. Resnost situacije je pač do golega razgalila pravo podobo našega veliko bolj sebičnega in osamljenega sveta, kot se nam je ta zdel poprej. Zdi se namreč, da smo se v strahu pred okužbo našli tudi strahu pred ljudmi - ali pa smo zaradi njega v imenu udobja samo sprejeli dober izgovor, da se za ljubezen v teh časih ni potrebno truditi.

Sporočilo letošnje poslanice nas poskuša spomniti, da sta ljubezen in bližina v teh nekoliko tesnobnih časih ključnega pomena. Ker vsako majhno dejanje, ki izkazuje bližino, dobroto, ljubezen, danes še veliko bolj sveti in vliva upanje, ne glede na to, kako majhno je. Vsaka luč šteje, saj se v temi vidi tudi čisto drobceno lučko. In teh dejanj naš svet danes še posebej potrebuje, tihih in drobnih sporočil, da v mrzlih časih oddaljenosti nismo sami. Da nekdo misli na nas, da nekdo moli za nas, da je nekomu mar za nas. Če tega ne moremo pokazati z objemi in poljubi, to še ni izgovor, da ne moremo drug drugemu izkazati bližine. Nasprotno, vse to nas sili, da poiščemo nove poti, nove načine, morda celo še bolj pristne in iskrene. Če hoče, ljubezen vedno najde pot. Ljubezen sveti in ogreje tudi s klicem, pismom, sporočilom, tudi prijaznim pozdravom dveh, ki se sicer skrivata za masko. Ljubezen ne ogroža varnosti. Samo sveti in greje, da jo začutimo drug v drugem.

Naša poslanica je majhen plamen, ki računa na vas, da ga razširite. Prinašamo jo v pričakovanju božiča, katerega sporočilo je ravno Božja bližina vsakemu človeku. Zato je naloga vseh, ki verjamemo Vanj in v njegov prihod med nas, da poskrbimo, da se nihče v tem času ne bo počutil sam. Da po svojih močeh, na kakršen koli način že, drug drugemu prižgemo bližino. To si dolgujemo kot ljudje.